

РЕШЕНИЕ

№ 2787

гр. София, 24.04.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав,
в публично заседание на 01.02.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **4378** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 72, ал. 4 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на А. А. А., чрез адв. Т. Ч. срещу Заповед за задържане на лице за срок от 24 часа, рег. № 513 зз - 121/23.03.2017г., издадена от Д. П. Д., полицейски орган при 04 сектор ОПКП-СДВР, [населено място].

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна. Описана е фактическата обстановка, при която е задържан жалбоподателя. Направени са възражения, че в заповедта е посочено като основание „за проверка за извършено престъпление по чл. 354а от НК“, като жалбоподателят не е запознат какво гласи текстът на разпоредбата на чл. 354а от НК и не е разбрал съответно във връзка с какво престъпление е задържан, поради липса на словесно изписване в заповедта. В същата се поддържа, че не е отразен предмета на разследване, по кое досъдебно или съдебно производство, по опис на коя структура, което допълнително е ограничило правото му на защита. Аргументи се излагат и за липса на цитираното в самата заповед основание за задържане по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Искане се отмяна на оспорената заповед и присъждане на адвокатско възнаграждение на пълномощника на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не се явява лично,

представлява се от пълномощник - адв. Т. Ч..Същият иска отмяна на заповедта, като издадена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и при липса на материални предпоставки за издаването и.Сочи се, че не са изложени фактическите основания за издаването и.Иска се отмяна на заповедта и присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.По делото са постъпили и писмени бележки.

Ответникът – полицейски орган при 04 сектор ОПКП-СДВР, [населено място], оспорва жалбата, в съдебно заседание се представлява от юрк. К..Поддържа, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган и при спазване на изискванията за форма и реквизити на акта.Аргументира, че са отразени фактическите и правни основания за издаването ѝ.Подробни съображения излага в представени по делото писмени бележки.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

Със заповед за задържане на лице рег. № 513 зз - 121/23.03.2017г., издадена от Д. П. Д., полицейски орган при 04 сектор ОПКП-СДВР, [населено място] е извършено задържане на А. А. А. за срок от 24 часа в помещение за временно задържане в 03 РУ на СДВР. Като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 72, ал.1, т. 1 от ЗМВР, а като фактическо основание е вписано проверка за извършено престъпление по чл.354а от НК.По делото писмено с преписката от Началник ОПКП СДВР е посочена следната информация: В СДВР е била получена информация, че неустановени лица, разпространяват наркотични вещества - синтетична марихуана на територията на [населено място], в района на „Женския пазар”.От проведените ОИМ било установено, че лице наричано „С.“, с българското име А., продава наркотичното вещество, от стара къща в района на пазара, където живее с роднините си, /майка, баща, сестра/ и всичките продавали синтетична марихуана за него. Лицето С. било установен като А. А. А., ЕГН [ЕГН], адресно регистриран в [населено място], [улица] [населено място] ул.»Ц. С.» № 88, ет.1.

На 23.03.2017г. от служители на 04 сектор ОПКП- СДВР била проведена полицейска операция, при която същото лице било забелязано пред входа на стара къща на ул. Ц. С., № 88, заедно с още няколко лица.Около 10.00ч., всички пред къщата били задържани и установени като: А. А.-С.,; Ф. Г. А., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес, [населено място], Общ. Б. С., Обл.В., ул. Стара планина, №13,; А. А. С., ЕГН [ЕГН], адресно регистриран в [населено място],[жк], [жилищен адрес] - баща на А. А.; К. Т. К. ЕГН [ЕГН], [населено място], ул.Б. М., № 67 и А. Б. Р. ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес].Вътре в къщата били установени и други лица.

При извършените ПСД, оглед на местопроизшествие, обиски и претърсване били иззети ВД: От обиските на А. С. и А. А. са иззети по един мобилен телефон. Извършен е бил оглед на местопроизшествие в двора на къщата , където са задържани

лицата, с които е иззето едно хартиено пакетче с вещество приличащо на тревиста маса. При извършеното претърсване в жилището на А. А., се сочи, че са били намерени и иззети множество полиетиленови пликове с тревиста маса и парична сума. Всички посочени поименно лица са били доведени в СДВР и задържани за срок до 24ч. съгласно ЗМВР. Образувано е било ДП 97/17г. по описа на СДВР. След изследване по надлежния ред е установено, че иззетите вещества при проведените ПСД са с общо тегло 109,44гр. и съдържат активно вещество е 5F-A./5F-MDB-ripasa, което се категоризира като високо рисково съединение, аналог по структура и действие на синтетичните канабиноиди sts-135 и MDMB-C., включени в списъка на растенията и веществата като наркотични към ЗКНВП.

Образуваното ДП 97/17г. било докладвано в СГП, заведено с пр.пр. 3478/17г. След преценка на събраните материали и доказателства по досъдебното производство, А. А. е бил привлечен в качеството на обвиняем за престъпление по чл. 354а, ал.1, изр.1, предл.4, алт.2 от НК и задържан за 72 часа. Впоследствие му е наложена и мярка за неотклонение „задържане под стража“.

По делото е дал обяснения Д. Д., които напълно съответстват с дадената от началник ОПКП СДВР информация. Същият дава обяснения за задържането на лицето, по което задържане е участвал лично.

От правна страна:

При извършената проверка за законосъобразност на издадения акт на основанията по чл. 146 от АПК, съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 72, ал. 1 във връзка с чл. 57, ал. 1 и чл. 6, ал.1, т. 2 от ЗМВР, при спазване на процесуалните правила, в писмена форма, с изложени фактически и правни основания и при съответствие с приложимия материален закон.

Правното основание, вписано в заповедта е чл. 72, ал.1, т. 1 от ЗМВР– наличие на данни за извършено престъпление, а фактическото – проверка за извършено престъпление по чл.354а от НК. В случая са налице предпоставките за задържане на лицето по чл. 72, ал.1, т. 1 от ЗМВР. За ефективното изпълнение на основните задачи на МВР, разпоредбата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР овластява пряко полицейските органи, по своя преценка, съобразявайки се с ограниченията на закона, да постановяват принудителни административни мерки, ограничаващи временно правата на определени лица. Преценката за това е при условията на оперативна самостоятелност, но за установяване впоследствие на законосъобразността на предприетите действия полицейският орган дължи да посочи в заповедта конкретното основание за издаването ѝ. Това задължение в случая е изпълнено, с посочване на проверка за престъпление по чл.354а от НК. Няма изискване за правилна правна квалификация на деянието в заповедта за задържане. В случая са били налице данни и е извършена проверка за престъпление по посочения престъпен състав, за наркотични вещества към момента на задържане, за което впоследствие е образувано ДП. Материалноправната норма на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР позволява на полицейски орган да задържа лице, „за което има данни, че е извършило престъпление“. Очевидно е, че полицейският орган, издал процесната заповед е задържал жалбоподателя е имал

достатъчно данни за извършването на престъпление по чл. 354а от НК. Последното е обосновало и необходимостта от задържането. Датата на задържане на лицето и основанието за неговото задържане надлежно са посочени и в Книгата за задържани лица. Предоставената от ЗМВР възможност за задържане на лица в случая е упражнена законосъобразно и разумно, в съответствие с принципа за съразмерност, по смисъла на чл. 6 АПК. При издаване на оспорваната заповед ответникът е разполагал с материалноправно основание да задържи лицето за срок до 24 часа. Изложените мотиви дават основание на съда да приеме, с оглед чл. 169 АПК, че полицейският орган е упражнил предоставената му от закона оперативна самостоятелност законосъобразно.

Не са налице твърдените основания за отмяна на заповедта.

Съгласно правилата на процеса, с оглед неговия изход, жалбоподателят следва да заплати на СДВР, направените и поискани своевременно разноси по делото в размер на 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2, АПК, Административен съд София - град, 36 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на А. А. А., чрез адв. Т. Ч. срещу Заповед за задържане на лице за срок от 24 часа, рег. № 513 зз - 121/23.03.2017г., издадена от Д. П. Д., полицейски орган при 04 сектор ОПКП-СДВР, [населено място].

ОСЪЖДА А. А. А., ЕГН: [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република Б., в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: